

A Fővárosi Ítéltábla dr. Szentmártony Kristóf ügyvéd (....) által képviselt felperesnek a KAPUSI és TÁRSAI Ügyvédi Iroda (....) által képviselt I. r., a ... II. r. és a III. r. alperesek ellen megbízási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. január 10-én kelt 36.G.40.827/2017/28. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 200.000 (kétszázezer) forint, a II. r. alperesnek 200.000 (kétszázezer) forint, a III. r. alperesnek 200.000 (kétszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes, mint megbízott 2014. július 14-én megbízási szerződést kötött az I., II., III. r. alperessel, mint megbízókkal. A megbízási szerződés előzményei közt rögzítették, hogy az alperesek tájékoztatják a felperest arról, hogy a II. r. alperes 100%-os mértékű tulajdonosa az I. r. alperes, akinek szándékában áll a tulajdonában lévő II. r. alperes cégértékelését elvégezni, valamint az értékelés eredménye alapján az üzletrészt részben vagy egészben értékesíteni a III. r. alperes részére. Az I. és III. r. alperes kijelentette, hogy a II. r. alperes minél kedvezőbb értékesítést célozzák meg hazai és/vagy nemzetközi szakmai befektető irányába, amely célkitűzés hatékony megvalósítása érdekében megkötik a megbízási szerződést a felperessel.

A megbízási szerződés I.1. pontja szerint az alperesek megbízzák a felperest a II. r. alperes cégértékelési és a cég átvilágítási dokumentációjának magyar nyelven történő elkészítésével.

Az I.2. pont szerint a felperes tájékoztatta az alpereseket, hogy a II. r. alperes üzletrészenek eladásához megfelelő szakképesítéssel és szakmai tapasztalattal rendelkezik. Kijelentette azt is, hogy alkalmazottai, vezető tisztségviselői, valamint az általa közreműködőként bevont személyek cégértékelési, illetve cégértékesítési referenciával rendelkeznek.

A II.1. pontban a szerződő felek rögzítették, hogy a felperes köteles a szerződésben meghatározott feladatait a tőle elvárható gondossággal és gyorsasággal elvégezni, a szakma általános szabályai szerinti minőségben.

A II.3. pont alapján az alperesek kötelesek a felperes részére a szerződés értelmében megbízási díjat fizetni. A cégátvilágítás, cégértékelés teljes díja a II. r. alperest terheli, míg az üzletrész kívülálló befektető részére történő értékesítése utáni sikerdíj megfizetésére vonatkozó kötelezettség azt a megbízót fogja terhelni, aki az üzletrész adásvételi szerződést ténylegesen megkötö, akinek a részére a vevő az üzletrész vételárát megfizeti.

A felperes díjazását a megbízási szerződés III. pontja szabályozta.

A megbízási szerződést megbízottként a perben nem álló Kft. is megkötötte. A felperes és a III. r. alperes 2014. október 10-én teljesítési igazolás elnevezésű iratot írt alá. Ebben rögzítették, hogy a

megbízási szerződés értelmében a megbízottak elvégezték a III. r. alperes gazdasági átvilágítását, illetve az üzletviteli tanácsadás alapján megvalósult a II. r. alperes 100%-os üzletrészenek megvásárlása, illetve a III. r. alperes törzstőke emelést hajtott végre a II. r. alperesben. A III. r. alperes elismerte, hogy a megbízottak (felperes és az ... Kft.) jogosultak a megbízási szerződés „sikerdíj 1 megjelöléssel szerződés szerint” részében meghatározott megbízási díjra.

A felperes, valamint az I. és III. r. alperes 2015. március 5-én szerződésmódosítási ajánlat elnevezésű okiratot látott el aláírásával. A szerződésmódosítási ajánlat 7. pontja szerint a megbízók vállalják, hogy a II. r. alperes üzletrészt részben vagy egészében kizárólag olyan harmadik személyre ruházzák át, aki írásban kötelezettséget vállal az 1. pont szerinti és elfogadás esetén a jelen ajánlat szerinti feltételek melletti teljesítésre, ezen kötelezettség teljesítéséért a sikerdíj fizetéséért a megbízók egyetemlegesen felelősséget vállalnak.

Az I., II., III. r. alperes 2016. május 30-án kelt levelével rendkívüli felmondással megszüntette a megbízási szerződést.

A felperes 2016. október 14-én kelt levelében arról értesítette az I., II., III. és IV. r. alpereseket, hogy a II. r. alperes 100 %-os üzletrészenek IV. r. alperes részére történő eladásából a részére járó sikerdíjak 2016. október 14-i határidőre 95.923.538 forint értékben nem érkeztek be. A lejárt sikerdíj tartozásokból 51.326.576 forintot ..., valamint ... engedményesek részére engedményezett. Az engedményesek az alpereseket önállóan megkeresik és rendelkeznek az engedményezési összeg teljesítési helyéről. Felhívta arra is az alpereseket, mint egyetemleges adósokat, hogy döntsék el, ki és milyen mértékben teljesíti ezt az összeget az engedményesek részére, mivel az alperesek együttesen kötelezettek.

A perben nem álló és 2016. október 15-én kelt levelükben arról értesítették az I. és III. r. alperest, hogy 2014. december 22-én kölcsönszerződést kötöttek adósként az I. r. alperessel, mint hitelezővel. A kölcsön lejáratá 2016. december 22. napja.

A felperes 2016. október 14-én a III. r. alperessel szembeni lejárt követeléséből - sikerdíj tartozásból - 51.326.576 forintot engedményezett rájuk. Az engedményezés lejárt pénzkövetelés, amelynek jogosultjai 2016. október 15. napjával, ezért ezt az összeget teljes egészében a kölcsönszerződés tőke összegére, valamint járulékai törlesztésére kívánják fordítani, ezért azt beszámítják. A kamatfizetési kötelezettségüknek a beszámítással eleget tettek, ezért kérték, hogy a III. r. alperest képviselő I. r. alperes haladéktalanul állítsa ki és küldjön részükre jelzálog törléséről szóló nyilatkozatot. (elsőfokú ítélet 3. oldal második bekezdés)

A felperes 2017. március 13-án az I-III. r. alperesekkel, és a korábban IV. r. alperesként perben állt Kft.-vel szemben előterjesztett keresetében az I. r. alperest sikerdíj jogcímén 21.120.079 forint és ennek 2016. október 21-től járó kamatai, a III. r. alperest szintén sikerdíj jogcímén 74.399.235 forint és ennek 2016. október 21-től járó kamatai (összesen 95.519.314 forint és kamatai) megfizetésére kérte egyetemlegesen kötelezni a 2015. március 5-i szerződésmódosítás 7. pontja alapján, mely összegek I-III. r. alperesekkel egyetemleges megfizetésére kötelezni a 2015. március 5-i szerződésmódosítás 7. pontja alapján a II. és IV. r. alpereseket is kérte. Kérte továbbá alperesek egyetemleges perköltségben marasztalását. A keresetében egyebek mellett előadta, hogy a 2014. július 14-én megkötött megbízási szerződés tárgya a II. r. alperes üzletrészenek értékesítésében való közreműködése volt sikerdíj ellenében. A megbízási szerződést 2015. március 5-én módosították. A megbízási szerződés aláírásakor a II. r. alperes kizárólagos tulajdonosa még az I. r. alperes volt, de a III. r. alperes II. r. alperesben történt tőkeemelése folytán a sikerdíj megfizetése az I. r. és a III. r. alperest 25 %-75 % arányban terheli egyetemlegesen. A megbízotti tevékenységét folyamatosan

végezte, az átvilágítási tevékenységért a megbízók teljesítési igazolást adtak ki, és 10 millió forint sikerdíjelőleget részére megfizettek. Ezt követően közreműködött az angol befektetői kör bevonásában, majd amikor a másik megbízottal az eljárása sikerre vezetett, az alperes megbízók a megbízási szerződést minden előzmény nélkül felmondták. Vitatta a felmondásban foglalt okok megalapozottságát, különös tekintettel arra, hogy a megbízási szerződés megszűnését követően egy éven belül, 2016. szeptember 30-án üzletrész átruházási szerződés jött létre a II. r. alperes üzletrészeire. Az üzletrész átruházásra tekintettel a megbízókat teljesítésigazolás kiállítási és megbízási díj megfizetési kötelezettség terhelte. A megbízási szerződés III.4. pontja alapján jogosulttá vált számlák kiállítására, benyújtásra. A megbízási díj 2016. október 20-ig bezárólag vált esedékessé, a számlákat kiállította, viszont azokat a megbízó a követelések vitatásával visszaküldte. Állította, hogy a sikerdíj a megbízási szerződés szerint több jogcímen, több számítási alappal és mértékben esedékes.

„Sikerdíj (1)” megjelöléssel I. r. alperes kötelezettségét a Tf299/2016. számla alapján 6.596.063 forintban, a III. r. alperesét a Tf300/2016. számla alapján 7.088.188 forintban, „sikerdíj (2)” megjelöléssel az I. r. alperes kötelezettségét a Tf303/2016. számla alapján 9.632.315 forintban, a III. r. alperesét a Tf304/2016. számla alapján 28.896.945 forintban, az „egyéb megtakarítások után járó sikerdíj” megjelöléssel /a)-d) pontok/ a III. r. alperes kötelezettségét a Tf305/2016. számla alapján 19.558.000 forintban, az I. alperesét a Tf306/2016. számla alapján 1.497.975 forintban, a III. r. alperesét a Tf307/2016. számla alapján 4.547.425 forintban, az I. r. alperesét a Tf308/2016. számla alapján 3.393.726 forintban, a III. r. alperesét a Tf309/2016. számla alapján 10.181.177 forintban, „átalánydíjas költségek” megjelöléssel a III. r. alperes kötelezettségét a Tf310/2016. Számla alapján 4.127.500 forintban határozta meg.

Állította, hogy a rábízott feladat ellátására tekintettel a Ptk. 6:272. §-a alapján megkötött megbízási szerződés alapján a megbízók díj fizetésére, késedelembe esésükre figyelemmel a Ptk. 5:155. § alapján késedelmi kamat fizetésére kötelesek.

(A felperes a keresetleveléhez a számlákat nem csatolta, indítványozta alperesek kötelezését az üzletrész átruházást megalapozó és az értékesítés konkrét összegét alátámasztó okiratok csatolására.)

A felperes az alperesek ellenkérelmére előadta, hogy a szerződésmódosítás létező, érvényes, legfeljebb az azt alá nem író megbízóval szemben hatálytalan. A sikerdíj mértékét az I. r. alperes 2015. március 5-i ajánlatát elfogadva véglegesítették. A másik megbízottal közel két évig dolgozott az I. r. alperes és az általa vezetett cégek részére a működési hatékonyság javulása érdekében. A megbízási díj nem eltúlzott mértékű. 2017. október 18-án előterjesztett beadványában sérelmezte, hogy az alperesek nem igazolták okirattal az adásvételi szerződésben foglalt vételárat, elmulasztották a 2016. szeptember 30-i főkönyvi kivonat csatolását, mivel a 2014. július 14-én átadott főkönyv és a kért főkönyv tételei között mutatkozó pozitív eltérés mutatja az elért gazdasági előnyöket. Indítványozta alperesek kért okiratok csatolására kötelezését azzal, hogy a per ezen szakaszában a tényleges adatok ismerete hiányában kénytelen a kereseti kérelme összecszerűségét fenntartani, és csak az átruházás napjára készített főkönyvi kivonat pontos adatainak ismeretében tud tételes nyilatkozatot tenni.

Utalt arra is, hogy a megbízást szakértelemmel, szakértői segítség igénybevételével teljesítette, az igénybe vett közreműködők díját tekintve sem eltúlozta a követelése.

Kérte a megbízási szerződés létrejöttével, teljesítésével kapcsolatosan és ... tanúkenti meghallgatását.

Az eljárásban 2017. június 30-án a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozás iránti kérelmet terjesztett elő. Többek között arra hivatkozott, hogy a sikerdíjból ráengedményezett 51.326.576 forint követelést beszámította az I. r. alperessel szembeni kölcsön tőke és kamat tartozásába. Csatolta a 2016. október 14-én kelt engedményezési értesítőt, és a

beszámítási nyilatkozatot.

Alperesek a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérték akként, hogy a bíróság a felperest az I. r. alperes javára a 32/2003. IM r. alapján, míg a II. és a III. r. alperes javára a megbízási szerződések alapján kötelezze külön-külön bruttó 400.000 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Az I-III. r. alperesek érdemi ellenkérelmükben a keresetet jogalapjában és összecszerűségében is vitatták. Egyebek mellett előadták, hogy a megbízási szerződés különböző indokok, legfőképpen szerződésszegés, illetve érdekmúlás miatt megszűnt, a felperesnek a szerződésszegés miatt felmondott megbízási szerződés alapján nem jár megbízási díj. Amennyiben a négy aláíró között a szerződésmódosítás létrejött, az elsődlegesen semmis a Ptk. 6:107. § (2) bekezdése alapján, mert érthetetlen kikötéseket tartalmaz, a semmisség megállapíthatósága hiányában megtámadási kifogással élnek, mivel az feltűnően értékaránytalan és tévedésen alapszik. A felperes keresetlevelében a „sikerdíj (1)” megjelöléstől kezdődő számszaki levezetést minden részletében vitatták, mivel az nem létező/érvénytelen „szerződésmódosításon” alapszik. Nem volt szándékuk a felperesnek és a másik megbízottnak együttesen 190 millió forintos sikerdíjat fizetni.

Állították, hogy a felperesnek nettó 25.000.000 forint díjazás járt volna, melyből nettó 15.000.000 forintot 2015-ben előlegként már megkapott. A jogosan igényelhető bruttó 12.700.000 forint követelés erejéig beszámítási kifogást terjesztettek elő 226.000.000 forint felperesi károkozásra hivatkozással.

A kereseti követelésből továbbá 51.326.576 forintot a pert megelőző engedményezésre, felperes keresetösszegei joga hiányára tekintettel is kértek elutasítani, kérték a beavatkozás iránti kérelem elutasítását is. Vélekedésük szerint a felperes a számlázás idején egy iroda nélküli fantomcég volt. A kiállított számlák formai hibákon túl tartalmi hibákban is szenvedtek, ezért még a 4 napos, a megállapodásnak egyébiránt meg nem felelő fizetési határidőben visszapostázták a „számla-szerű” papírokat a felperesnek. A felperesnek a számlákat sztorizni kellett volna.

Hivatkoztak arra is, hogy a felperes nem jelölte meg, és számszakilag nem követhető, hogy az „engedményezés” és „számlák” mely összetételét fedné le.

Az elsőfokú bíróság 2018. január 10-én kelt 36.G.40.827/2017/28. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az I. r. alperesnek 400.000 forint, a II. r. alperesnek 400.000 forint, a III. r. alperesnek 400.000 forint perköltség megfizetésére. Az ítélet indokolásában a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdése idézését követően rögzítette, hogy a 18. sorszámú részítélettel a keresetet 51.326.576 forint vonatkozásában elutasította. Ezt követően a fennmaradó 44.192.738 forint vonatkozásában felhívta a felperest arra, hogy kereseti kérelmét a részítéltre figyelemmel pontosítsa és jelölje meg konkrétan az összegeket, díjakat, költségeket, amelyek részét képezik a fennmaradt követelésének. Figyelmeztette arra is, hogy köteles pontosan levezetni a fennmaradó követelése tekintetében, hogy milyen ténybeli és jogi indokok alapján kéri marasztalni az alpereseket, az I., II., III. r. alperes ellen mi az összecszerű kereseti kérelme. A felhívásban ugyan nem jelölte meg a határidőt, amelyen belül a felperes köteles eleget tenni a 18. sorszámú jegyzőkönyvben foglaltaknak, de külön határidő biztosítása nélkül is megállapítható, hogy a felperes legkésőbb a per soron következő tárgyalási határnapján teljesíteni köteles a felhívásban foglaltakat. Teljesítés hiányában nemcsak az összecszerű kereseti követelés tisztázatlan, hanem a kereset jogalapja is, mivel a felperes keresetlevelében a követelését többféle sikerdíj, valamint átalánydíj jogcímmel alapította. A Pp. 141. § (2) és (6) bekezdése alapján a felperes terhére értékelte a 18. sorszámú jegyzőkönyvben foglalt felhívás teljesítésének elmulasztását. Rámutatott, hogy azért sem látta értelmét újabb felhívás kiadásának, mert a keresetpontosításra felhívástól a következő tárgyalásig majd 3 hónap telt el és a felperes mégsem teljesítette keresetpontosításra vonatkozó kötelezettségét.

Kitért arra is, hogy a felperesnek a részítélet meghozatalát követően megszűnt a jogi képvisellete, de a felperest ez nem akadályozhatta meg a felhívásban foglaltak teljesítésében, mivel 2018. január 9-én érkezett beadványában csatolta az új jogi képviselétére vonatkozó meghatalmazást. Úgy foglalt állást, hogy a felperes az általa hivatkozott alperesi főkönyv hiányában is teljesíteni tudta volna a felhívást, mivel anélkül is le tudta pontosan vezetni keresetlevelében követeléseösszegezését. A felperes felelőssége annak meghatározása, hogy az eredeti követelésének milyen jogcímeiből álló tételeit engedményezte 51.326.576 forint erejéig. A főkönyvi kivonat hiánya, valamint az engedményezés ténye önmagában nem akadályozhatta a felperest keresete ténybeli alapjainak, továbbá összegeinek pontosításában. Az I-II. r. alperesek felhívásra csatolták a főkönyvi kivonatot. A jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elve azonban megköveteli a felperestől azt, hogy pontosan meghatározza keresetének jogalapját és összegét, és a bírósági felhívás ismeretében pontosítsa a követelését. A felperes nem e követelmény szerint járt el, mivel egyáltalán nem tett eleget a felhívásban foglaltaknak.

Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett. Kiegészített, pontosított fellebbezésében az ítélet keresete szerinti megváltoztatását kérte arra utalással, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet hatályon kívül helyezésére, az eljárás megismétlésére okot adó lényeges eljárási szabályokat sértett.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a részítélet meghozatalát követő új jogi helyzetben csak egy ízben - a 18. számú jegyzőkönyvben foglaltan határidő kitűzése nélkül - hívta fel kereseti kérelme pontosítására. A Pp. 141. § (6) bekezdésében foglalt jogkövetkezmény alkalmazására csak abban az esetben kerülhet jogszerűen sor, amennyiben az abban foglaltaknak megfelelően jár el a bíróság. A bíróság részéről két felhívásra van szükség, először amikor figyelmezteti a feleket a Pp. 141. § (2) bekezdésben foglalt kötelezettségükre, másodszor pedig amikor a bíróság e kötelezettség teljesítésére hívja fel a feleket (BDT2000.290., BDT2000.312., BDT2010.2246.). Az eljárás lényeges szabályának megsértését jelentette, amikor „a bíróság nem látta értelmét újabb felhívás kiadásának”. Lényeges szabályt sért az elsőfokú bíróság akkor is, ha a fél beadványait nem kézbesíti az ellenérdekű félnek, ebből fakadóan az nem terjeszti elő nyilatkozatát és ezért a bíróság a Pp. 141. § (6) bekezdés szerinti szankcionál.

Az elsőfokú bíróság felhívását követően indítványozta alperes főkönyvi kivonat csatolására felhívását, mert az üzletrész átruházás időpontjára vonatkozó „closing date” főkönyv hiányában nem tudja pontosítani a követelés összegezését. Kérte továbbá I. és II. r. alperes kötelezését az üzletrész adásvételi szerződés csatolására is. Az I. és II. r. alperesek az indítványainak eleget tevő bírói felhívásoknak 25. és 26. szám alatt eleget is tettek, azonban ezek az ítélet meghozataláig a bíróság adminisztratív hibájából a Pp. alapelvek érvényesülését szolgáló, a fél eljárásjogi nyilatkozatainak a másik féllel való közléséről szóló garanciális előírásainak megszegésével nem kerültek részére kézbesítésre. Az elsőfokú bíróság az alperesi beadványok és tényelőadások részére történő kézbesítési kötelezettségének csak az ítélet meghozatalát követően tett eleget. Erről a tényről a 25. és 26. számú irat megküldésére utasítást adó bíró feltehetően nem tudott, amikor az ítélet indokolásának a felperes mulasztására vonatkozó részét fogalmazta. Állította, hogy mindkét súlyos eljárási szabálysértés kihatott a per érdemi eldöntésére. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú ítélet alapján nem állapítható meg az anyagi jogerő kerete. Az elsőfokú bíróság úgy utasította el részítélettel az 51.326.576 forint követelésrészt, hogy az indoklás szerint nyilván akkor sem tudta jobban megállapítani, hogy mely követelések tartoznak a részítélettel elbírált 51.326.576 forintos engedményezett követelési körbe, és melyek fennmaradó 44.192.738 forintos követelés körébe. A Pp. 141. § (6) bekezdésében szabályozott lehetőség a bíróságnak akkor áll rendelkezésére, ha az érdemi elbírálásra alkalmasnak minősített kereset vizsgálata során késlekedik valamelyik fél tényállításainak, nyilatkozatainak, bizonyítékainak előterjesztésével. Vélekedése szerint az elsőfokú bíróság a részítéletet követően okszerűtlenül és indokolatlanul hívta fel, hogy a részítéletre figyelemmel pontosítsa és „jelölje meg konkrétan az összegeket, díjakat, költségeket,

amelyek részét képezik a fennmaradt követelésnek." Ha a bíróság elutasította a több jogcímen, több számlára utalással előterjesztett kereseti követelés egyik részét, azt nem tehetette meg úgy, hogy nem határozható meg, hogy mely részét utasította el. Ha viszont megállapítható, hogy mely részét utasította el, akkor nyilvánvalóan nem utasítható el a másik rész az ítéletben található indoklással. Az elsőfokú bíróság továbbá az alperesi jognyilatkozatok előterjesztéséhez kapcsolódóan elmulasztotta tisztázni, hogy az érvénytelenségi hivatkozást kifogásként vagy viszontkeresetként adták elő, az általuk hivatkozott felperesi „károkozás” beszámítási kifogás-e. Nem alkalmazta a Pp. 213. § (2) bekezdését és nem helyezte hatályon kívül részítéletét annak ellenére, hogy nincs helye részítélet meghozatalának a látszólagos keresethalmazatot alkotó vagylagos kereseti kérelmek esetén. Nem állapítható meg, hogy mire terjedt ki alperesek elbírálatlan érvénytelenségi kifogása és az előterjesztett követelés mely részeire állna be az ítélet anyagi jogereje. Ennek azért is van jelentősége, mert az I. r. alperes keresetet nyújtott be az engedményesek ellen, amely perben így lehetetlen meghatározni, hogy az anyagi jogerő a követelés mely részére vonatkozik. Utalt továbbá arra, hogy anyagi jogai érvényesítésének eszközeként látszólagos tárgyi keresethalmazatot terjesztett elő, de nem tehető valamennyi kereseti kérelmére érdemi vizsgálat nélkül megalapozottan az indoklásban szereplő megállapítás. Az elsődleges és másodlagos kereseti kérelemnek a tényalapja, a jogalapja és az összecszerúsége sem tisztázatlan. A tényállítása szerint a 95.923.538 forint lejárt sikerdíj tartozásból 51.326.576 forintot engedményezett, ebből következik, hogy ezen követelésrész részítélettel történő elutasítását követően fennmaradó 44.192.738 forint követelést kívánt érvényesíteni az egyetemlegesen kötelezettként megjelölt alperesekkel szemben megbízási szerződésen alapuló sikerdíj jogcímen. Az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben az első és másodlagos kereseti kérelme vonatkozásában megjelölte a 44.192.738 forint összeget, amelyet érvényesíteni kíván, levezette a keresetlevélben az első és másodlagos kereseti kérelem vonatkozásában azt, hogy milyen ténybeli és jogi indokok, illetve jogcím (megbízási sikerdíj) alapján, milyen szerződéses rendelkezésre (Megbízási szerződés 5.2.) hivatkozással kéri marasztalni alpereseket, meghatározta, hogy I., II., III. r. alperesek ellen egyetemleges marasztalásra irányul a kereseti kérelme. Az, hogy a tényállítása alapján az érvényesíteni kívánt joga, illetve annak összecszerúsége megalapozott-e, és alperesek valóban egyetemleges kötelezettségre kötelezettek-e, nem a mulasztási ítélet tárgya, hanem érdemi elbírálása. Az elsőfokú bíróságnak a Pp. 221. §-ban szabályozott indoklási kötelezettség körében meg kellett volna említenie azokat a körülményeket, amelyek miatt valamely tényt nem talált bizonyítottnak. Ha pedig alperesek az általa érvényesíteni kívánt jog alapjául hivatkozott szerződés érvénytelenségére vagy a megbízási szerződést megszüntető rendkívüli felmondási jognyilatkozatra hivatkoznak, e körben őket terheli a bizonyítás, de nem ad alapot az elsődleges kereseti kérelem érdemi vizsgálat és a Pp. 221. §-ban előírt indoklás nélküli elutasítására.

Kitért arra is, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta a látszólagos keresethalmazat önállóan elbírálható elemeire az 1/2009. PK véleményben előírt tájékoztatási kötelezettségét. Hangsúlyozta, hogy a súlyos eljárási szabálysértések megítélése független az ő perben betöltött szerepétől. Az eljárási szabálysértések másodfokú eljárásban orvoslása nem lehetséges, mivel az elsőfokú bíróság érdemben egyik kereseti kérelmét sem bírálta el.

Az alperesek pontosított fellebbezési ellenkérelmükben az ítélet helybenhagyását, felperes perkoltségben marasztalását kérték. Állították, hogy a felperes volt az, aki nem teljesítette minimális felperesi kötelezettségeit a per során, a keresetet fiktív összegre terjesztette elő. A kereset pontosításához minden adat a jogi képviselővel eljáró felperes rendelkezésére állt, aki a részítélet meghozatala után magára vállalta a fennmaradó 44 millió forintos részre a 15 napon belüli pontosítás kidolgozását. Ha van jogi képviselő, írásbeli előkészítésre kötelezés és mulasztás, akkor a Pp. szerint nem kell további figyelmeztetés a bíróság részéről. Ez vág egybe a mulasztás Pp. 105. §-a szerinti szabályaival, a jogkövetkezmények maguktól állnak be, figyelmeztetés nélkül. Mivel a

Pp. 141. § (6) bekezdése nem említi az írásbeli előkészítés fogalmát, már csak a mulasztás beálltát állapíthatta meg az elsőfokú bíróság. A felperes iratának - vállalása szerint - 2017. november 11-ig, de legkésőbb 2017. november 25-ig be kellett volna érkeznie a Pp. 141. § (4) bekezdése szerint. Ezt követően a felperes minden képviselője tárgyalást mulasztott személyes megjelenésre kötelezés ellenére. A felperes nem adta magyarázatát, hogyan vezeti le a „maradék” keresetét a tényekből, mire tartja fenn a keresetét.

Hivatkoztak arra is, hogy a per eldöntése szempontjából lényegtelen, hogy a főkönyvi kivonat kézbesítése a mulasztás hatályának 2017. decemberi, Pp. 105. § szerinti beálltát követően a felperes részére mikor történt meg. A felperes elkésve indítványozta, hogy a bíróság kötelezze alpereseket adatközlésre, a mulasztás hatálya már beállt. A főkönyvi kivonat hiánya egyébként sem akadályozta meg a kereset kidolgozását, de a Megtakarítás és Átalány költségek nem is lennének abból kimutathatók. Hangsúlyozták, hogy a 2015-ös ajánlat nem tekinthető a 2014-es szerződés módosításának. Az új Ptk. 6:191. §-a értelmében, ha nincs egybehangzó és kölcsönös akarat, akkor nincs módosítás, így hiányzik a kereset jogalapja. Arra az esetre, ha a 2015-ös ajánlat mégis létrejött volna szerződés-módosításként, a tévedés és a feltűnő értékaránytalanság szabályait kérték alkalmazni. Kitértek továbbá arra, hogy a felperes eleve egy túlszámlázott, fiktív igényre indított keresetet, mivel ténykérdés, hogy nem a felperes közvetítette a befektető-vevőt nekik. Bemutatott számításuk szerint a 2014-es szerződés alapján a sikerdíj1 és sikerdíj2 címen összesen 7,9 millió forint lehetett volna az eredeti reális pertárgyérték a kereseti 95 millió forint helyett. Egyéb igényre felperes nem volt jogosult, vagy nem volt értelmezhetőek összefüggésében, jogcím hiányában sem, vagy nem esedékesek. Állították, hogy van lehetőség a kereset „másik részének” elutasítására, és éppen a tények, a jogalap és az összefüggés hiányából fakadóan, kifejezetten a felperesi magatartásra tekintettel. A felperes saját mulasztásait előnyök szerzésére nem használhatja fel. „Az anyagi jogerő kezelhető”, mert a „maradék” 44 milliós részt a felperes mulasztása miatt utasította el az elsőfokú bíróság, amire vonatkozóan a mellőzésre való megfelelő figyelmeztetés elhangzott. Mivel a felperes tény- és jogelőadása nem érte el a Pp. által megkívánt szintet, a felperes mulasztott, az ítélet indokolása nagyrészt helytálló, tömör, érthető, - a Pp. 141. §-ra és 105. §-ra figyelemmel - helybenhagyásra alkalmas lehet. Utaltak arra, hogy esetleges hatályon kívül helyezés esetén szükséges lehet az ítélet engedményezésre és beszámításra vonatkozó formai megállapításainak felülvizsgálata is.

Kérték a Pp. 80. § (2) bekezdése alkalmazását, mivel a felperes perköltségre kötelezése a késedelme és a mulasztása miatt indokolt.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla mindenképp rámutat, hogy a jelen perben még alkalmazandó a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 252. § (2) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2014. (VI.30.) PK vélemény (PK vélemény) 1. pontjára figyelemmel a hatályon kívül helyezés akkor indokolt, ha az elsőfokú eljárás megismétlése elengedhetetlen. Ez akkor áll fenn, ha az adott eljárási szabálysértés a per érdemi eldöntésére kihatott, továbbá az orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges. Az elsőfokú bíróság az alább kifejtettek tekintettel nem sértett olyan lényeges eljárási szabályt, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná.

A Pp. 1. §-a a törvény céljaként fogalmazza meg a természetes és más személyek vagyoni és személyi jogaival kapcsolatos jogviták bíróság előtti pártatlan eldöntésének biztosítását.

A Pp. 2. § (1) bekezdése értelmében a bíróság feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

A Pp. 121. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a keresetlevélben meg kell jelölni az érvényesíteni kívánt jogot, az annak alapjául szolgáló tényeknek és azok bizonyítékainak előadásával.

A Pp. 141. § (2) bekezdése előírja, hogy amennyiben ez a tényállás megállapításához szükséges, a bíróság a feleket felhívja nyilatkozataik megtételére és lefolytatja a bizonyítási eljárást. A fél köteles tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni.

A (4) bekezdés értelmében írásbeli előkészítés esetében az erre vonatkozó iratot főszabályként a tárgyalási időköz első harmadában kell a bíróságnál előterjeszteni.

A (6) bekezdés szerint, ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével - a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére - alapos ok nélkül késlekedik, és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül határoz, kivéve, ha álláspontja szerint a fél előadásának, előterjesztésének bevárása a per befejezését nem késlelteti.

A Pp. 164. § (1) bekezdésének a bizonyítási teherre vonatkozó szabálya szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

A Pp. idézett rendelkezéseiből következően a felperest az általa érvényesített joggal összefüggésben tényállítási és ténybizonyítási kötelezettség terheli. A bíróság pedig az ehhez szükséges tájékoztatással megfelelő határidő tűzésével, a mulasztás jogkövetkezményére figyelmeztetéssel köteles felhívni a feleket kötelezettségeik teljesítésére.

Ha a felperes a szükséges tényállításai, bizonyítási indítványai megtételét, a bizonyítékai előterjesztését elmulasztja, a bíróság egy ízben felhívhatja a felperest a hiány pótlására, ennek eredménytelensége esetén azonban a bíróság, feltéve, hogy a felperes késedelme a per befejezését egyébként sem késleltetné, a rendelkezésére álló adatok alapján határoz.

Azt, hogy a felperesnek mely tényeket szükséges előadnia és bizonyítania, bizonyítást indítványoznia, mindig a keresettel érvényesített jog határozza meg.

Az adott ügyben a felperes mint megbízott az alperesekkel mint megbízókkal 2014. július 14-én létrejött, és állítása szerint 2015. március 5-én módosított megbízási szerződésre hivatkozással a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:272. §-ából eredő jogát érvényesítette, miszerint a megbízók a módosított megbízási szerződés alapján megbízási díj fizetésére kötelesek. A keresete I. és III. r. alperessel szembeni összegszerűségét (21.120.079 forint, 74.399.235 forint) az általa kibocsátott egyes számlák együttes összegében határozta meg, a II. és IV. r. alpereseket pedig egyetemlegesen kérte marasztalni, az egyetemleges fizetésre kötelezett I. és III. r. alperesekkel.

Az elsőfokú bíróság 2017. április 24-én kelt 3. sorszámú végzésével idézte a feleket a per első, 2017. július 5-i tárgyalására. Az idéző végzés tartalmazta azt a figyelmeztetést is, hogy „a fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni. Ha a fél tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével alapos ok nélkül késlekedik és a kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül határozat (1952. évi III. tv. 141. §-ának (2) és (6) bekezdése). „

Felperesi beavatkozó a tárgyalást megelőzően előterjesztett beavatkozás iránti kérelme és az ahhoz

mellékelt 2016. október 14-én kelt engedményezési értesítő szerint azonban a felperes a keresettel érvényesített lejárt 95.923.538. forint sikerdíjtarozásból 51.326.576 forintot még a perindítást megelőzően a felperes ügyvezetőjére és feleségére, Felperesi beavatkozóra engedményezett.

A per első tárgyalásán az elsőfokú bíróság figyelmeztette a feleket a jóhiszemű pervitel követelményére, és tájékoztatást adott a Pp. 3. § (3) bekezdése és a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján arról is, hogy a felperesnek kell bizonyítania, hogy a megbízási szerződés, valamint a megbízási szerződésmódosítás alapján joggal követeli a megbízási díjat az alperesektől.

Amennyiben a felperes a perbeli jogait jóhiszeműen gyakorolja, akkor a 2017. október 18-án előterjesztett beadványában, melyben az engedményezés teljesen jogszerű voltát állította, és maga is kérte a jogutódlás megállapítását, tényelőadást tesz arra nézve, hogy a kereseti követelésének engedményezéssel nem érintett része a keresetben feltüntetett mely számlakövetelésekből, vagy azok mely részéből tevődik össze. Ilyen tényállítást azonban azt követően sem tett, hogy az I-III. r. alperesek kifejezetten hivatkoztak arra, hogy a felperes nem jelölte meg és számszakilag nem követhető, hogy az engedményezés mely számlákat fedi le (17. sorszámú beadvány).

Ilyen előzmények után az elsőfokú bíróság a 2017. október 25-i tárgyaláson a 18. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt végzésével a beavatkozás iránti kérelmet elutasította, és az engedményezéssel érintett követelés és a IV. r. alperessel szembeni kereset tekintetében részítéletet hozott. A 36.G.40.827/2018/18. számú részítéletével a felperes keresetét a IV. r. alperes, valamint 51.326.576 forint vonatkozásában elutasította. A részítélet indokolása szerint a felperes elveszítette azt a jogát, hogy a saját maga javára követelje az engedményezéssel érintett összegeket.)

Miután a részítélet az eljárásban új helyzetet teremtett, az elsőfokú bíróság tájékoztatta a felperest arról, hogy a felperes kötelezettsége annak levezetése, hogy a fennmaradó 44.192.738 forint követelése pontosan milyen elemekből, díjakból, költségekből tevődik össze, a felperes köteles határozott és egyértelmű tényállításokat tenni a fennmaradó követelése összetételéről annak érdekében, hogy a követelések jogalapja és összege vonatkozásában a bizonyítási eljárás lefolytatható legyen.

Miután a felperes jelen volt képviselője 15 nap határidőt kért azösszepszerűség tájékoztatásnak megfelelő levezetésére, az elsőfokú bíróság a tárgyalást bizonyítás végett 2018. január 10. napjára elhalasztotta.

Tájékoztatta a feleket arról, hogy a következő tárgyalási napon a kereseti kérelem tisztázását követően szükségesnek találja a felperes és az I. r. alperes személyes meghallgatását, erre figyelemre a fenti határnapi személyes megjelenésre szóló kötelezettség terhe mellett idézte a felperes tárgyalóteremben helyet foglaló törvényes képviselőjét.

Mellőzés terhével felhívta a felperest a kereseti kérelme részítéletre figyelemmel pontosítására, és azon összegek, díjak, költségek konkrét megjelölésére, amelyek részét képezik a fennmaradt követelésnek. Meghagyta a felperesnek, hogy köteles pontosan levezetni a fennmaradó 44.192.738 forint követelése tekintetében azt, hogy milyen ténybeli és jogi indokok alapján kéri az alpereseket marasztalni. Felhívta felperest annak pontos meghatározására is, hogy az I. r., II. r., és III. r. alperessel szemben mi azösszepszerű kereseti kérelme.

Figyelmeztette a feleket, hogy amennyiben a felhívást nem teljesítik, a Pp. 141. § (6) bekezdése alapján a rendelkezésére álló adatok alapján hozza meg a határozatát.

Az elsőfokú bíróság a jogi képviselővel eljáró felperest helytállóan tájékoztatta perbeli kötelezettségeiről, a felhívása nem volt indokolatlan és okszerűtlen, továbbá a felhívás teljesítésének elmulasztása jogkövetkezményét is helyesen vont le a kereset elutasításával.

A felperes felhívása tényelőadásai előterjesztésére az első tárgyalásra idézésével egyidejűleg is már megtörtént, a fenti felhívást követően nem volt szükség újabb felhívás kibocsátására. Felperes a

saját jogi képviselője által vállalt 15 napos határidőt, a Pp. 141. § (4) bekezdésében az előkészítő irat benyújtására előírt határidőt, a törvényes képviselője a 2018. január 10-i tárgyaláson való személyes megjelenést, és a felperes annak ellenére, hogy ekkor már ismételten rendelkezett jogi képviselővel, és az idézése szabályszerű volt, a jogi képviselő útján való megjelenést is elmulasztotta. A felperes a kitűzött tárgyalás időpontjára sem terjesztett elő előkészítő iratot annak ellenére, hogy a felhívásból nyilvánvalónak kellett lennie annak, hogy a bíróság ezen a tárgyaláson a kereseti kérelmet kívánja tisztázni. A felperes a mulasztásait nem mentette ki, igazolási kérelmet nem nyújtott be.

Az elsőfokú bíróság a felhívásának egyértelmű tartalma szerint csak annak megjelölését várta el a felperestől, hogy a fennmaradt követelése milyen díjakból, költségekből tevődik össze, és a határozott tényállítások megtételét is e körben írta elő. Ez pedig nem igényelte az üzletész átruházás időpontjára vonatkozó „closing” date főkönyv ismeretét, hiszen a felperes a keresetét ennek hiányában is összecszerűen ki tudta munkálni az alperesekkel szemben. Csupán azt kellett volna levezetnie, hogy a 95.519.314 forint kereseti követelését kitevő számlakövetelések hogyan oszlanak meg a keresetének részítélettel elbírált és a folyamatban lévő része vonatkozásában.

A főkönyvi kivonat tartalmának legfeljebb a kereseti kérelem megalapozottságának vizsgálata, a bizonyítás lefolytatása során lehetett volna jelentősége, ugyanis a felperesnek elsődlegesen a kereseti kérelme alapjául szolgáló tényeket szükséges előadnia, majd ezt bizonyítania, nem pedig a bizonyítás eredményéhez kell a kereseti tényállításait igazítania.

Nem volt jelentősége ezért, hogy a felperes az üzletész átruházási szerződés 25. sorszám alatt 2017. december 22-én benyújtott magyar nyelvű fordítását és a 26. sorszám alatt 2017. december 28-án benyújtott főkönyvi kivonatot csak az ítélet meghozatalát követően kapta meg. Erre egyébiránt a fellebbezési előadásával szemben nem a bíróság adminisztratív hibájából került sor, hanem azon okból, mert a felperes a kötelező jogi képviselő ellenére 2017. december 14-től jogi képviselővel nem rendelkezett, így joghatályosan számára az alperesek beadványai nem voltak kézbesíthetők. Az elsőfokú bíróság a 2018. január 10-i, a felperes által elmulasztott tárgyalás jegyzőkönyvére vezetett, 2018. február 2-i keltezésű utasításával rendelte kiadni az iratokat a felperesnek, tehát bizonyosan tudatában volt, hogy azok felperes részére kézbesítése ezt megelőzően nem történt meg.

A felperes az új jogi képviselőjének meghatalmazását, bár az 2017. december 29-i keltezésű, csak 2018. január 9-én nyújtotta be. Azzal, hogy az ezt követő napon tartott tárgyalást, valamint a nyilatkozattételi kötelezettségét felhívás ellenére elmulasztotta, önmagát zárta el az iratok érdemi döntést megelőző megismerésétől. A felperes ilyen magatartása mellett az elsőfokú bíróságot nem terhelte a tárgyalás elhalasztásának kötelezettsége annak érdekében, hogy a Pp. 3. § (6) bekezdése alapján a felperes a beadványokra nyilatkozatot tehesen. A megalapozottan elvárt felperesi tényállítások hiányában a tárgyalás elhalasztása az eljárás indokolatlan elhúzódását jelentette volna, márpedig a bíróság a Pp. 8. § (2) bekezdése szerint köteles megakadályozni minden olyan eljárást, cselekményt vagy egyéb magatartást, amely a jóhiszemű joggyakorlás követelményével ellentétes, így azt, amely a per elhúzására irányul, vagy erre vezethet.

Rámutat a Fővárosi Ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (4) bekezdése értelmében a bizonyítási indítványhoz, a bizonyítást elrendelő határozatához nem volt kötve, ezért a felperes mulasztására, jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető magatartására tekintettel a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján is helytállóan mellőzte a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelenné vált bizonyítást.

Megalapozatlanul érvelt a fellebbezésében a felperes azzal is, hogy az elsőfokú bíróság úgy utasította el a részítéletet, hogy nem volt tisztában azzal, hogy mely követelések tartoztak az engedményezett körbe. A részítélet jogerőre emelkedett, és mivel a folytatott eljárásban nem volt olyan beszámítási kifogás, illetőleg viszontkereset, amelyre vonatkozó tárgyalás eredményéhez képest a részítélet hatályon kívül helyezhető vagy módosítható lenne, a részítélethez a Pp. 229. § (1) bekezdése értelmében, amint arra a felperes is hivatkozott, anyagi jogerő hatás fűződik, tehát az

azzal elbírált jog a jelen per felei között nem tehető vitássá.

Az elsőfokú bíróság a keresetet az engedményezett követelés tekintetében a felperes keresetössége joga hiányában utasította el, mivel a felperes az érvényesített 51. 326.576 forint és járulékai követelésének már nem volt anyagi jogi jogosultja. Jelen másodfokú eljárásnak nem tárgya a részítélet anyagi jogi kereteinek megállapítása, vizsgálata, de amennyiben a felperes hivatkozása helyén való is lenne annak meg nem állapíthatósága vonatkozásában, az csakis a saját tényállítási kötelezettsége teljesítésének az elmulasztására vezethető vissza.

Mivel a perbeli esetben az elsőfokú bíróság ún. mulasztásos ítélet hozott a Pp. 141. § (6) bekezdése alapján, nem releváns azon fellebbezési hivatkozás sem, hogy nem határozható meg, hogy az elsőfokú bíróság a kereset mely részét utasította el. Éppen azért került ugyanis a kereset elutasításra, mert a felperes nem határozta meg, hogy az egyes alperesekkel szembeni eredeti kereseti követeléséből mely elemek tartoznak abba körbe, amelynek tárgyában az elsőfokú eljárás a részítélet meghozatalát követően folyamatban volt.

Az I-III. r. alperesek viszontkeresetet nem terjesztettek elő, így nem volt szükséges tisztázni, hogy az érvénytelenségi kifogásukat viszontkeresetként adják-e elő, és mivel a fennmaradt kereset érdemben nem volt vizsgálható, így az elsőfokú bíróságot a beszámítási kifogáshoz kapcsolódóan sem terhelte további kötelezettség, így azok megalapozottságát sem volt szükséges vizsgálni. Mindebből következően, amint arra a Fővárosi Ítéltábla fentebb rámutatott, nem álltak fenn a részítélet hatályon kívül helyezhetőségének, módosíthatóságának Pp. 213. § (2) bekezdésében írt feltételei.

Látszólagos keresethalmazatot a vagylagosan előterjesztett, illetőleg az eshetőleges kereseti kérelmek alkotnak. A jelen perben a felperesnek látszólagos keresethalmazatot alkotó vagylagos, illetve eshetőleges, elsődlegesen, másodlagosan előterjesztett kereseti kérelmei nem voltak, ezért értelmezhetetlenek az ezzel kapcsolatos fellebbezési előadásai.

Az elsőfokú bíróság a felperes tényállításai hiányában nem volt abban a helyzetben, hogy a kereset megalapozottságát érdemben vizsgálja, így az elsőfokú bíróságot a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettség is ehhez mérten terhelte. Az elsőfokú bíróság a döntése indokait a szükséges mértékben kifejtette, ezáltal a Pp. 221. § (1) bekezdésének sérelme sem állapítható meg. Az ítéletből kiolvasható, hogy a felperes számára egyértelműen felismerhetőnek kellett lennie, hogy mely tényekre kell előadást tennie, mely határidőn belül, és az is, hogy ennek elmulasztása esetén az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján fog határozni. Az elsőfokú bíróság annak is indokát adta, hogy a felhívástól eltelt majd három hónapra figyelemmel a felperestől nem volt elvárható a keresetpontosítási kötelezettség teljesítése. Megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy a felperes egyébiránt ezen kötelezettségének még ez idő szerint sem tett eleget.

Figyelemmel arra, hogy a fent kifejtettekben következően az elsőfokú bíróság a per érdemére kiható, lényeges eljárási szabályokat nem sértett, az ítélet hatályon kívül helyezésének, az eljárás megismétlésének nincs helye.

Az ítélet megváltoztatásának a feltételei sem állnak fenn, mivel a perbeli adatok alapján az elsőfokú bíróság döntésétől eltérő döntés nem hozható.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest az I. r. alperesnek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (IM r.) 3. § (2) bekezdés b) pontja, (5)-(6) bekezdése, valamint 4/A. §-a, a II. r. és a III. r. alperesnek az IM r. 2. § (2) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alkalmazásával megállapított, a másodfokú eljárásban kifejtett jogi képviselői tevékenységgel arányos, általános forgalmi adót is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2018. október 17.

. Gál Judit s. k.

a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s. k.

előadó bíró

Dr. Kolozs Balázs s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
bírószági ügyintéző